

tykke. Men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalgets Flertal stillet to Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Det første af disse, som er stillet til § 1, gaar ud paa, at det Rigsdagsudvalg, der ifølge § 1 skal nedsættes til at beskæftige sig med de Bestemmelser, der hidtil er truffene i Henhold til 7. August-Loven, og som nu er gældende — et Udvalg, der vil faa et meget betydeligt Arbejde —, skal have Ret til at antage lønnet Medhjælp. Jeg antager ikke, at der fra nogen Side vil blive gjort Indsigelse derimod.

Det andet Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslagets § 7, fastsætter Tidspunktet for Lovens Ophævelse til 1. Juli 1919, forsaavidt den ikke efter Indstilling af det nævnte Rigsdagsudvalg maatte være ophævet forinden. Muligheden af en saadan tidligere Ophævelse af August-Loven kan ikke siges at være udelukket. Det er sandsynligt, at den stadig tiltagende politiske Gæring i de forskellige Lande, særlig de Begivenheder, som i de sidste Dage har fundet Sted i Ungarn, vil virke fremmende paa Bestræbelserne for at faa Freden sluttet hurtigst muligt. Saa længe Fredsforhandlingerne endnu er svævende, maa der nødvendigvis herske en vis Usikkerhed i de Lande, der har været de tabende i Krigen, i Henseende til deres endelige Skæbne, og det i Forbindelse med de vanskelige Kaar, som Blokaden og andre Foranstaltninger til Hindring af det naturlige økonomiske Samkvem mellem de forskellige Lande medfører, er velegnet til at berede Jordbund for politiske Uroligheder. Kommer Freden, som meget tegner til, hurtigt, vil den forhaabentlig ogsaa faa en gunstig Indflydelse paa vore Ind- og Udførselsforhold og bidrage til, at vi saa meget tidligere kan ophæve Loven af 7. August 1914, og dermed i hvert Fald største Delen af de i Henhold til denne Lov udstedte, i saa mange Henseender generende Bestemmelser.

Som fremhævet i Betænkningen, ligesom det tidligere er fremhævet i den af Landstinget den 28. Februar vedtagne Beslutning, er Flertallet fuldt paa det rene med, at det i den paa Krigen følgende vanskelige kortere eller længere Overgangstid vil være nødvendigt at opretholde Foranstaltninger, der kan sikre Forbrugerne mod utilbørlig Udnyttelse af Konjunkturerne og gøre det muligt, særlig for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, at forskaffe sig Næringsmidler og andre Nødvendighedsgenstande til overkommelige Priser. Men Flertallet maa kræve, at Afgørelsen af alle de herhenhørende Spørgsmaal, som i Krigens Begyndelse lagdes i Regeringens Haand, indenfor en rimelig Frist føres tilbage til den Myndighed, hvor den forfatningsmæssig hører hjemme, til Lovgivningsmagten. Og naar Flertallet som en saadan Frist har foreslaaet 1. Juli, er det gaaet ud fra, at der inden dette Tidspunkt dels ved Ministerens eget Initiativ, dels ved Medvirkning af det i § 1 nævnte Rigsdagsudvalg vil kunne være bragt saa mange af de efter August-Loven truffene Bestemmelser ud af Verden, at det ikke vil være vanskeligt i de derpaa følgende 6 Uger at komme til Klarhed over, hvilke af de til den Tid endnu gældende Bestemmelser det maatte være nødvendigt eller dog hensigtsmæssigt endnu en Tid at opretholde. Men skulde der i saa Henseende for nogle Bestemmelers Vedkommende opstaa Tvivl, er det Flertallets Overbevisning, at Rigsdagen, der da faar Afgørelsen af, hvilke der indtil videre maa bevares, ikke paa noget Punkt vil modsætte sig Opretholdelsen af Bestemmelser, der virkelig maatte være forstandig Brug for. At forudsætte det modsatte vilde være at tilkendegive en Mistillid til Rigsdagens Retsind, som den ved sin Virksomhed gennem de 4 Krigsaar ikke har gjort sig fortjent til.

Efter sidste Stykke af Ændringsforslag Nr. 2 er 2det Stykke af § 7 affattet saaledes, at Rigsdagsudvalget maanedlig modtager de paagældende Meddelelser fra Udenrigsministeriet, Generaltolddirektoratet o. s. v., hvilket maa anses for hensigtsmæssigt, men i øvrigt stilles frit i Henseende til, hvilken Brug det vil gøre af dem.

Som Lovforslagets § 2 er affattet, bliver det indtil August-Lovens Ophævelse Indenrigsministeren og de ministerielle Partier, der afgør, hvilke af de i Henhold til denne Lov tidligere truffene Bestemmelser der bliver at ophæve, da ingen Af-